

A héten HAMVAZÓSZERDA

A hamvazószerda 2019. március 6-ra esik 2019-ben. Régi névén még szárazszerda, böjtfogószerda, böjtfőszerda.

Az ókereszténység idején a mezítlábas, zsákruhába öltözött nyilvános bűnösöket a püspök a templomba vezette, majd miután a bűnbánati zsoltárokat elimádkozták, fejükre hamut hintett, és kiutasította őket a templomból. A kiutasítottaknak egészen nagycsütörtökig tilos volt a templomba belépniük.

Hamvazószerdán – elsősorban a katolikus egyházban – szentelt hamuból (mely az előző évi virágvasárnapi körmeneten használt barkának hamvai) keresztet rajzolnak a hívők homlokára, az alábbi mondatok egyikével: „Ember, emlékezz rá, hogy porból vagy és porrá leszel”, illetve „Térjete meg és higgyetek az evangéliumnak!” Ezt a napot ritkábban protestáns közösségekben is megünneplik.

II. Orbán pápa 1091-ben rendelte el, hogy a papok minden keresztény homlokát hamuval kenjék meg ezen a napon, ez a szokás a katolikusoknál mindmáig fennmaradt. A templomban a mise után a pap az előző évi szentelt barka hamuját megszenteli, s azzal rajzolja a keresztet a hívek homlokára. Ezt nevezik hamvazásnak, ami a nagyböjt kezdetét jelző szertartás. A hamuval hintés ősi jelképe a bűnbánatnak, mivel a hamu az elmúlásra, a halálra figyelmezteti az embert.

EMBERHALÁSZ SZEMINÁRIUM

„Menjete el az egész világra és hirdesséte az evangéliumot..” Sokunknak fáj a körülöttünk élők hitelensége, de nehezen tudjuk őket megszólítani. Ezért hoztunk létre egy olyan képzést, ami számos területen nyújt segítséget, hogy őket Jézushoz vezethessük. A plébánia I. emeletén már 6. alkalommal tartjuk ezt a képzést, amely 9 egymást követő estét ölel fel március 6-ától szerdánként 18-20h között 16 évestől bármely résztvevőnek. Alkalmaink lelki, tanítási és gyakorlati területen segítik a résztvevőket. Témáink: Isten szeretetében való kerügmatisz alapok, személyes tanúságtétel, ezotériától való szabadulás, félelem és hit, közösségépítés. A csoportok korosztályi bontásokban valósulnak meg. **Egy olyan csapattal együtt tartjuk, akik maguk is elvégezték és gyakorolják témáinkat.**

Az ő tapasztalataik a korábbi képzésről:

„Nekem sokat adott, hogy hetente egyszer hétköznapon is ki tudtam szakadni a mókuserűkből, és a valóban fontos dolgokkal tölteni az időt. Az imákban, az előadásokon és a kiscsoportban is rengeteg őszinte megosztás hangzott el, amiből mindig haza tudtam vinni egy-két gondolatot. Még hetekkel a szeminárium után is van min elmélkedni a jegyzetekből. A kilenc hét tapasztalatai alapján többször is sikerült lelkesíteni, és a szerető Isten felé fordítani a közeli ismerőseim figyelmét, de közben magamon is érzem a pozitív változást.” Varga Flórián

„Ez a szeminárium azért volt számomra hasznos, mert egyrészt tudatosította, megerősítette bennem, hogy Isten szeretett gyermeke vagyok, akire személy szerint odafigyel. Másrészt pedig a közös dicsőítések, lelkes tanítások, összeszedett kiscsoportos megosztások a mindennapra jutó "ütős" igerészekkel együtt, felszították bennem a vágyat, hogy Isten végtelen szeretetének és irgalmának örömhírét továbbadjam. Lelkesítő látni, hogy a Szentlélek mennyi - egyébként szunnyadó - kreativitást ki tud hozni a résztvevőkből!” Simon Tamás (Emmanuel közösség)

A **jelentkezéseket** a varosmisszio2020@gmail.com címre várjuk. A második alkalommal is be lehet még jelentkezni, de utána már csak a következő képzésen. - Lépjünk tudatosan, a Szentlélek vezetésével a kételkedő testvéreink felé, hogy életük legyen, és bőségben legyen: *Bartha Angéla szociális testvér*

ELSŐÁLDOZÁSRA JELENTKEZÉS HATÁRIDEJE

Meghitt találkozás vagy közösségi esemény? Családi ünnep vagy nemzetközi nagymise? Mi várható a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus nyitómiséjén 2020-ban?

Eucharisztikus kongresszusok kiemelt eseménye az elsőáldozás, amire a nyitó misén kerül sor, Budapesten 2020. szeptember 13-án (szó), du. 4 ó-tól a Puskás Ferenc Stadionban!

Az elsőáldozás nem más, mint az első találkozás az Oltáriszentségben jelen lévő Jézussal. Mindannyian azt szeretnénk, hogy a gyermekünk elsőáldozása meghitt, emlékezetes esemény legyen számára. Olyasvalami, ami megtartja őt a nehezebb időszakokban, erőt ad, ha megfárad élete során. A legtöbb gyermek saját plébániai közösségében lesz elsőáldozó, és veszi magához először ezt az életre szóló erőforrást.

2020-ban, a Budapesten megrendezendő 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus nyitómiséjén ez a személyes találkozás egészül ki egy további, életre szóló élménnyel: a közösség erejének megtapasztalásával.

Az Oltáriszentségben jelen lévő Jézussal való találkozás ebben a nemzetközi közösségben megmutat valamit az egyház egyetemességéből és tanúságtévő küldetéséből is a világ felé.

Olyan lehetőség ez, ami egy emberöltő alatt egyszer adódik: akik az 1938-as budapesti kongresszuson részt vettek, egész életükben meghatározó élményként adták tovább emlékeiket a családjuknak.

Nem kétséges, hogy örömmel ajándékoznánk meg gyermekeinket egy ilyen élménnyel. Az eseménnyel kapcsolatban ugyanakkor számtalan kérdés vetődhet fel bennünk: Kik vehetnek részt a szentmisén? Hány kísérője lehet egy elsőáldozónak? Milyen messze lesznek a gyerekek a szüleiktől? Hogyan tudunk majd eljutni a stadionba? Mi lesz, ha esik az eső?

Szeretnénk, ha minden szülő nyugodt szívvel engedné gyermekeit erre a nagyszabású lelki kalandra, ezért összeállítottuk a leggyakoribb kérdésekből és az azokra adott válaszokból álló listát, ami ide kattintva olvasható:

Nyitó mise elsőáldozással 70 kérdés, 70 válasz a honlapon!

Kérjük, ha további kérdése van, írja meg nekünk a titkarsag@iec2020.hu e-mail címre!

Ha szeretné, hogy gyermeke 2020. szeptember 13-án, az Eucharisztia nemzetközi ünnepén legyen elsőáldozó, jelezze szándékát plébánosánál 2019. május 20-ig! *NEK Titkarság*

Ps: Szeretettel várom a jelentkezéseket! A közvetlen oktatás majd ősszel veszi kezdetét! Hajrá! Tóni a.

SZENTMISE AZ ELHUNYT HAJLÉKTALANOKÉRT

„Egyedi és megismételhetetlen érték minden ember élete”

A Sant'Egidio közösség szervezésében, hajléktalan barátai jelenlétében Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök mutatott be misét február 17-én (v) templomunkban azokért, akik az utcán éltek és haltak meg.

36 évvel ezelőtt, 1983. január 31-én a római Termini pályaudvaron rosszul lett egy hetvenegy éves hajléktalan asszony, Modesta Valenti. Kihívták hozzá a mentőket, akik azonban nem vitték el, mert piszkos volt. Modesta néhány órás agónia után az utcán meghalt. A Sant'Egidio közösség évről évre Európa-szerte mindenütt megemlékezik róla és azokról a hajléktalan barátairól, akik hozzá hasonlóan nagy szegénységben éltek és haltak meg.

A közösség tagjai Budapesten és Pécsen is régóta látogatják az utcán élőket, a barátaikká váltak, és amikor – a kemény életkörülmények miatt sajnos sokszor fiatalon – valamelyikük meghal, elbúcsúznak tőle a temetésen, illetve segítenek megszervezni a szertartást, ha a hozzátartozók nem teszik meg. A hagyományokhoz híven idén is megtartott Modesta miséjén a Sant'Egidio közösség tagjain kívül jelen voltak sokan mások, akik a hajléktalanok barátai, segítői, köztük a Szeretet Misszionáriusai rend nővérei is. A misén koncelebrált Michels Antal plébános,

aki mindig szeretettel fogadja be a templomba a Sant'Egidio közösség rendezvényeit.

Mohos Gábor püspök homíliájában emlékeztetett arra, hogy amikor elhunyt barátainkért, hozzátartozóinkért imádkozunk, emberségünk mély titka előtt állunk: minden ember egyedi, megismételhetetlen, Isten a saját képére és hasonlatosságára teremtet minket, kivétel nélkül mindenkit. A mindennapokban ezt az emberi méltóságot nem egyformán tiszteljük másokban, illetve mások sem bennünk – most itt az alkalom, hogy lelkiismeret-vizsgálatot tartsunk.

A homíliát követően az utcán elhunyt hajléktalan barátaikról emlékeztek meg a résztvevők: akik látogatták őket, és akik ma is osztoznak sorsukban, az utcán élnek, nehéz körülmények között. Az emlékezés bennük azt a reményt is táplálja, hogy életükben és halálukban sem feledkeznek meg róluk azok, akik testvérként tekintenek rájuk, hetente jó szót és ételt visznek nekik Budapest utcáin. És nem feledkezik meg róluk Isten, beleírja nevüket az élet könyvébe.

Minden évben megrendítően hangzik a felsorolás: nevek egymásutánja, sok szegény, hajléktalan ember, akikről a város nem vett tudomást, akik sokak szemében csak kellemetlenséget jelentettek az utcákon, akiknek azonban arcuk, történetük van. Egy-egy mondat mögött felvillan egy egész élet, sok nyomorúsággal és mégis sok reménnyel, erőteljesen bizonyítva, hogy az emberi életnek mindig, minden helyzetben megvan a méltósága, értéke, és ahogyan a prédikációban is elhangzott, egyedi és megismételhetetlen.

A misét követően az eucharisztia asztala az irgalmas szeretet asztalává vált, a templomban asztalokat terítettek a szegényeknek, mintegy száz embernek. Mohos Gábor püspök is ott maradt az asztalnál beszélgetni a vendégekkel. A budapesti gimnazisták többek között az Apáczai- és a József Attila-gimnáziumból, egyetemisták, dolgozó fiatalok, a közösség tagjai és barátai szolgáltak fel a vacsoránál. A közösség rendezvényein az étkezés azáltal családias, hogy együtt fogyasztják el, beszélgetnek egymással utcán élők és mindazok, akik hetente látogatják őket, barátként, szinte családtagként tekintenek egymásra.

Az ételt a Kapuvári Ízvadászok Gasztronómiai Egyesület tagjai főzték, akik már sokadszorra vendégelik meg a budapesti hajléktalanokat, a közösség karácsonyi ebédjét is ők adják. Évente egyszer, immár öt éve pedig a római Sant'Egidio közösségnél főznek a római szegényeknek, akik számára minden évben ünnepe a magyar szakácsok látogatása, a magyaros ebéd.

Thullner Zsuzsanna/Magyar Kurír